

УДК 378.147:78.036.9.09(092)
DOI 10.31654/2663-4902-2023-PP-2-96-102

Павленко О. М.

кандидат педагогічних наук,
доцент кафедри інструментально-виконавської підготовки
Ніжинського державного університету імені Миколи Гоголя
pavlenkoaleksei1@gmail.com
orcid.org/0000-0001-5164-6504

**ОСОБЛИВОСТІ МЕТОДИКИ НАВЧАННЯ
ДЖАЗОВОЇ ІМПРОВІЗАЦІЇ ДЖЕЙМІ ЕБЕРСОЛЬДА**

У статті розкриваються особливості методики навчання джазової імпровізації видатного педагога-музиканта Джеймі Еберсольда. Зосереджується увага на важливості впровадження в сучасний освітній процес методів та прийомів навчання імпровізації, що сприятимуть підвищенню рівня фахової підготовки майбутніх викладачів музичного мистецтва. Джеймі Еберсольд – відомий музикант та педагог, який здобув світове визнання завдяки своїй методиці навчання джазової імпровізації. Проаналізовано, що педагог-музикант створив ґрунтовне навчально-методичне забезпечення та аудіозаписи, що допомагають здобувачам освіти вчитися та розвиватися у галузі джазової музики. З'ясовано, що основою методики навчання джазової імпровізації є особистісно-орієнтований підхід. Представлено основні принципи методики Джеймі Еберсольда, які полягають у формуванні вміння імпровізувати в галузі джазової музики за допомогою вивчення звукорядів, акордів, мелодій, особливостей джазового ритму, гармонії та розвитку музичного слуху, пам'яті. Саме педагогу-музиканту належить всесвітньо відома концепція «Музика мінус один». Навчальні записи включають аккомпанемент професійного джазового ансамблю для сольного інструмента. Запропонована педагогом-музикантом нова форма організації навчання стала проривом у викладанні джазу: у здобувачів освіти з явилася можливість імпровізувати за поширеними джазовими стандартами й акордовими послідовностями з ритм-секцією за допомогою навчальних аудіозаписів, які містять тему, джазову гармонію та сольну партію. Цей підхід допомагає здобувачам освіти опанувати базові музичні структури необхідні для імпровізації та вдосконалити навички за допомогою практичного підходу. Ще один важливий принцип методики Джеймі Еберсольда – це розвиток музично-слухових уявлень та пам'яті. Педагог-музикант зосереджує увагу на формуванні вмінь слухати та розуміти музику, що дозволяє здобувачам освіти імпровізувати на основі того, що вони чують. Він також рекомендує здобувачам освіти записувати себе під час імпровізації та прослуховувати свої записи, щоб удосконалити свої навички. З'ясовано, що методика Джеймі Еберсольда сприяє розвитку творчості та свободи вибору у здобувачів освіти.

Ключові слова: Джеймі Еберсольд, мистецька освіта, методика навчання, джазова імпровізація, вміння джазової імпровізації, творчий розвиток.

Постановка проблеми. Суспільні зміни, нова парадигма освіти та перехід до особистісно-орієнтованого та творчо-розвивального підходу в освітньому середовищі підкреслюють важливість розвитку фахівців, які схильні до інноваційної діяльності, здатні творчо підходити до вирішення освітніх завдань та проблем. Ефективність майбутньої професійної діяльності здобувачів освіти залежить не лише від сформованих фахових компетентностей, а й від рівня розвитку творчого потенціалу.

Творчість є важливим компонентом фахової підготовки майбутнього вчителя музичного мистецтва, а імпровізація є одним із важливих засобів її реалізації, яка сприяє розвитку музичного мислення та творчих здібностей. Враховуючи значення імпровізації як засобу самовираження та музично-творчого розвитку здобувачів освіти, важливо використовувати різноманітні методики у процесі формування вмінь

імпровізації загалом, та джазової імпровізації зокрема. Саме тому вивчення педагогічного досвіду Джеймі Еберсолда у сфері навчання джазової імпровізації є особливо актуальним.

Аналіз наукових досліджень і публікацій. У науково-педагогічній літературі проблеми джазового мистецтва досліджували К. Берендт, Д. Коллієр, В. Олендарьов, Ю. Панасье, В. Полянський, Т. Полянський, У. Сарджент та ін. Питання джазової освіти розглядали Д. Бейкер, С. Безпала, Дж. Кокер, Д. Мерфі, О. Руеда, Б. Тейлор та ін. Особливості функціонування джазу у музичній культурі України досліджував В. Романко. Особливості навчання джазової імпровізації у фаховій підготовці майбутнього вчителя музичного мистецтва висвітлювали Б. Брилін, В. Дряпіка, О. Павленко, Н. Попович, О. Хижко та ін. Особливості педагогіки Дж. Еберсолда розглянуто М. Д. Тібо.

Мета і завдання статті. Мета полягає в обґрунтуванні особливостей методики навчання джазової імпровізації Джеймі Еберсолда. Для розкриття проблеми даної роботи визначаємо ряд завдань: розкрити переваги методики навчання джазової імпровізації Джеймі Еберсолда; описати сутність концепції «Музика мінус один»; висвітлити основні методи та принципи формування вмінь джазової імпровізації за методикою Джеймі Еберсолда.

Виклад основного матеріалу. Джеймі Еберсолд – один із найвідоміших у світі американських джазових педагогів, виконавець, композитор, видавець книг та аудіоматеріалів для вивчення джазу. Він вважається одним з провідних експертів з питань джазової імпровізації та навчання джазу.

Дж. Еберсолд народився 21 липня 1939 року в Нью-Олбані, штат Індіана, США. Коли йому виповнилося п'ятнадцять років, він почав активно грати з місцевими музичними колективами, а потім вступив до Університету Індіани в Блумінгтоні. У кінці 1960-х років він викладав у Південно-східному університеті Індіани, а в 1970-х та 1990-х роках працював в Університеті Луїсвілля. Дж. Еберсолд опанував такі музичні інструменти, як саксофон, фортепіано, банджо та контрабас [5].

Педагог-музикант вже понад 50 років організовує літні джазові семінари (Summer Jazz Workshop), які здобули популярність у всьому світі. Останніми роками університет Луїсвілля став його головним місцем проведення. Цей мистецько-освітній проєкт вважається важливим місцем для тих, хто бажає навчитися джазу шляхом отримання практичного досвіду в інтенсивному освітньому середовищі, яке призначене для музикантів різного віку та рівня майстерності. Програма семінару включає майстер-класи, заняття з розвитку музичного слуху, вивчення теорії джазу на всіх рівнях від початкового до просунутого, а також концерти викладачів та відомих джазових музикантів.

У своїй роботі Дж. Еберсолд активно підтримує розвиток джазової культури та музичного мистецтва. Його навчальні посібники та аудіоматеріали вважаються важливим освітнім ресурсом для багатьох музикантів, які навчаються джазу у всьому світі. Він регулярно проводить майстер-класи та семінари для музикантів різного рівня підготовки, виступає на різних джазових фестивалях та концертах. Крім того, він створив навчальний центр The Jamey Aebersold Jazz Studies Program в університеті Луїсвілля, де студенти можуть вивчати джазову музику та імпровізацію на професійному рівні.

Педагог-музикант також відомий як промоутер джазової музики та її популяризатор. Він долучився до організації багатьох джазових фестивалів та концертів, підтримуючи співпрацю із музикантами з усього світу для поширення цього виду мистецтва.

У своїй творчій діяльності педагог-музикант постійно зосереджує увагу на розвитку творчого потенціалу особистості та допомагає іншим музикантам. Він завжди заохочує здобувачів освіти до творчості та інновацій, що допомагає їм стати справжніми майстрами в галузі джазової музики. Усе це робить Дж. Еберсолда визнаним лідером у галузі джазу та педагогіки. Він залишається затребуваним музикантом та педагогом, який продовжує впливати на розвиток джазу та навчання імпровізації.

Варто зазначити, що у 2014 році Дж. Еберсолд був включений до Зали слави джазових музикантів та педагогів університету Індіани та отримав найвищу і найпрестижнішу американську нагороду в галузі джазу Національного фонду мистецтв США «Маєстро джазу» (NEA Jazz Masters), якою щорічно нагороджуються музиканти, які внесли свій вагомий вклад у розвиток джазу [1].

Сьогодні джазовий музикант, не зважаючи на поважний вік, продовжує активну творчу та педагогічну діяльність, допомагаючи новим поколінням музикантів розвиватися у світі джазової музики та імпровізації. Його вплив на світ джазової музики та на зростання талантів у цій сфері залишається дуже важливим.

Дж. Еберсолд є автором ефективної методики навчання джазової імпровізації. Саме цей музикант-педагог створив концепцію для джазового навчання «Play-A-Long» («Музика мінус один»), яка є всесвітньо відомим ресурсом для джазової освіти. Його серія навчально-методичних посібників (133) містить ноти та аудіозаписи, на яких виконуються джазові стандарти з різними варіантами супроводу, що дозволяє грати разом з іншими музикантами та вдосконалювати імпровізаційні навички. Його методика навчання та навчальні матеріали здобули велику популярність серед музикантів по всьому світу та допомогли багатьом з них знайти свій стиль та вибудувати кар'єру в галузі джазу.

Більшість томів серії «Play-A-Long» Дж. Еберсолда містять від десяти до дванадцяти джазових стандартів. У деяких з цих посібників основна увага приділяється вивченню комплексу гам, стандартизованим акордовим послідовностям (наприклад, блюзу) або оригінальним джазовим композиціям. Записи мають професійну ритм-секцію, яка зазвичай складається з фортепіано, басу й ударних, іноді гітари. Ця ритм-секція забезпечує імпровізований акомпанемент до кожного джазового стандарту. Духові інструменти, такі як саксофон і труба, відсутні на записах, що дає можливість практикувати мелодію пісні та імпровізувати [6].

Запропонована педагогом-музикантом нова форма організації навчання стала проривом у викладанні джазу: у студентів з явилася можливість імпровізувати за поширеними стандартами й акордовими послідовностями з ритм-секцією. Слід зазначити, що такі фонограми мають чіткий поділ по стереоканалах: піаністи можуть вимкнути партію фортепіано, бас-гітаристи – партію баса та грати з барабанами й фортепіано, а виконавці на духових інструментах можуть залишити всі інструменти і грати з повною ритм-секцією. Навчальна фонотека, яку створив музикант-педагог, налічує понад 100 годин аудіозаписів, класифікована за стилем відомих джазових музикантів, назвами тем і гармонічними послідовностями.

Однією з головних причин успіху методики навчання Дж. Еберсолда є його творчий підхід, спрямований на використання практичних методів навчання та розвитку навичок імпровізації. У своїй роботі він використовує збірки джазових композицій та аранжування різного рівня складності, що дозволяє кожному музиканту знайти матеріали, які відповідають його рівню підготовки. Крім того, він активно використовує метод підтримки та творчої співпраці з іншими музикантами, що дозволяє створювати різноманітні ансамблі та колективи для спільного навчання та виконання джазової музики.

Ще одна важлива особливість методичної роботи Дж. Еберсолда – це його підхід до навчання теорії музики та артикуляції. Він використовує ефективні методи, які допомагають музикантам зрозуміти основи музики та теорії, що дозволяє їм більш ефективно використовувати свої знання під час імпровізації та виконання музики.

Крім того, педагог-музикант активно співпрацює з іншими відомими джазовими музикантами та викладачами, такими як Д. Лібман, М. Левін, Б. Мінцер та ін. Це дозволяє використовувати передові методики та підходи до навчання та імпровізації, надаючи здобувачам освіти та слухачам курсів доступ до передових знань та досвіду.

Розглянемо детальніше особливості навчання джазової імпровізації за методикою Дж. Еберсолда. Педагог-музикант переконаний, що мова джазу і його неповторна сутність постійно розвивається та еволюціонує. Щоб стати частиною джазового руху, важливо прийняти його мінливий характер. Кожне нове покоління джазових музикантів привносить унікальні ідеї, почуття та звучання, що в результаті

призводить до трансформації жанру. З відповідним «оснащенням» можна приєднатися до музикантів, які впливають на інших виконавців, створюючи нові тенденції в світі джазу. Педагог-музикант переконаний, що у кожної людини є здатність до імпровізації [4, с. 2].

Основними складовими методики Дж. Еберсольда [3] є вивчення звукорядів, акордів, мелодій, особливостей джазового ритму, гармонії. Працюючи з гаммами, акордами (арпеджіо), тональностями, відбувається формування вміння отримувати музичні ідеї, що ховаються в куточках свідомості. Також важливою складовою методичної системи є розвиток музичного слуху та пам'яті. Формування музично-слухових уявлень у процесі навчання джазової імпровізації сприятиме по-справжньому чути музику і всі складові кінцевого творчого продукту. Чим раніше навчитися розрізняти звуки на слух, тим швидше буде відбуватися формування здатності створювати музику. Активізуючи музичний слух і знання необхідних ладів і акордів, здобувач освіти відчує себе набагато комфортніше у перших кроках в імпровізації.

Варто зазначити, що джазова традиція ґрунтується на вивченні та слуханні джазової музики. Педагог-музикант переконаний, що прослуховування джазових звукозаписів має бути важливою частиною підвищення майстерності кожного музиканта. Тому із записів можна отримати величезну кількість різних музичних ідей і можливість реалізувати їх у своєму соло. Педагог-музикант, переконаний, що у джазових звукозаписах міститься більшість відповідей, які шукає музикант у процесі навчання імпровізації.

Дж. Еберсольд надає такі практичні рекомендації щодо особливостей навчання джазу та імпровізації:

1. Будьте уважні до якості звучання. Для музикантів, які грають на духових інструментах, рекомендується уникати стакато і зосередитись на плавному звучанні.
2. Будуйте фрази так, щоб вони звучали природно, навіть під час вивчення акордів та виконання вправ.
3. Граючи вправи, лади, акорди, необхідно використовувати внутрішнє проспівування звуків.
4. Якщо вправа видається складною, спробуйте виконувати її повільно, поступово збільшуючи темп.
5. Уважно слухайте кожну зіграну ноту. Звертайте увагу на творчі ідеї, які виникають.
6. Майте терпіння. Не хвилюйтеся, якщо допускаєте помилки. Ви не перший, хто їх робить.
7. Виконуйте вправи та розучуйте акорди з джазовою артикуляцією.
8. Поступово розвивайте навички імпровізації щодня. Це ваша власна творчість. Грайте те, що приходить у голову.
9. Візьміть за правило займатись у всіх дванадцяти тональностях.
10. Розширюйте свої навички у блюзі в тональностях Bb та F.
11. Імпровізуйте під акомпанемент ритм-секції.
12. Запам'ятайте все, що можна. Пам'ятайте про свої цілі та завжди усвідомлюйте, що ви намагаєтесь зіграти [4, с. 3].

Імпровізація – важливий елемент джазового мистецтва, і тому використання соло у процесі виконання джазових творів є необхідною умовою стилю. Тому Дж. Еберсольд надає основні методичні поради щодо виконання соло під час імпровізації [4, с. 4].

У процесі виконання необхідно бути зосередженим та намагатися не губитися. Якщо музикант помилився під час виконання соло, необхідно прислухатися до ритм-секції. Зазвичай, на початку нового музичного квадрата барабанщики роблять удар по тарілках. Педагог-музикант підкреслює, що джазова музика зазвичай будується фразами, які мають довжину два, чотири або вісім тактів.

Також необхідно звернути увагу на відтворення музичного матеріалу під час імпровізації, що виникає в уяві виконавця. Дж. Еберсольд переконаний, що треба грати ноти, які музикант чує внутрішнім слухом. Лади та акорди, записані на нотному аркуші, є лише орієнтиром для створення музичної думки. Однак, якщо вивчити лади, акорди та запам'ятати гармонічну сітку, це допоможе музично-слуховим уявленням

знайти правильний напрямок під час створення соло. Творчість стане більш природною та цікавою.

Імпровізатору-початківцю потрібно пам'ятати, що музичному мистецтву властиві повторення та секвенції, які можна почути у різних стилях та жанрах музики. Педагог-музикант впевнений, що слухачам потрібні повторення та секвенції, інакше вони не зможуть розібратися та запам'ятати музичний матеріал. Зазвичай, фразу варто повторити два-три рази, а музична інтуїція допоможе обрати певний напрям розвитку мелодії. Акордові звуки (1, 3, 5 і 7 ступені ладу) чудово підходять для початку та завершення фрази. Це правило надає виконавцю та слухачам гармонічну стабільність.

Дж. Еберсолд наголошує на важливість звуковидобування під час музикування. Педагог-музикант зазначає, що звук – це найголовніший фактор у процесі виконання та є ключовим елементом музичної індивідуальності. Варто пам'ятати, що враження від звуку у слухачів залишаються надовго. Тому педагог-музикант пропонує імпровізаторам-початківцям бути природними у процесі виконання та дозволити звучати інструменту або голосу.

Також особливо цінними є методичні поради Дж. Еберсолда з семінарів «Імпровізувати може кожний» [4, с. 52–54]:

- В імпровізації є два чинники, які перешкоджають людям: страх загубитися та зіграти неправильні ноти.
- Розпочинайте використовувати імпровізацію на ранніх етапах вивчення музики.
- Записуйте власне виконання і прослуховуйте його. Не будьте надто критичними, просто слухайте.
- Якщо ви не думаєте перед тим, як зіграти музичну фразу, то це не імпровізація, а просто виконання вправи.
- Простіше заспівати те, що звучить у вашій уяві, ніж зіграти це на інструменті. Мета полягає у тому, щоб бути здатним відтворити на інструменті те, що звучить у вашій уяві.
- Уважно продумуйте кожну ноту перед тим, як її виконувати.
- Лади мають велике значення.
- Грайте гами і вправи восьмими нотами.
- Виконуйте соло разом із записом, звертаючи увагу на артикуляцію.
- Слухайте джазову музику та запозичуйте ідеї із записів.
- Вивчайте відстань між нотами – інтервали.
- Вміння грати на слух є однією із найважливіших навичок для джазового музиканта. Приділяйте цьому багато часу та уваги.
- Головне в джазі – це імпровізація. Навчіться слухати свої ідеї та виразно передавати їх за допомогою музичного інструмента.
- Навчіться відчувати ритм і використовувати його як основу для своїх імпровізацій.
- Вивчайте джазові стандарти, які допоможуть вам розвинути імпровізаційні навички.
- Під час імпровізації дуже важливо слухати й відповідати на музичні ідеї інших музикантів, з якими ви граєте.
- Чим більше ви граєте з іншими музикантами, тим краще ви будете імпровізувати.
- Кожного разу, коли ви бачите позначення акорду, розумійте, що він вказує на горизонтальний звукоряд і вертикальний акорд.
- Виконуйте знайомі та прості мелодії у 12 тональностях, щоб вміти відтворювати на інструменті те, що звучить у вашій музичній уяві.
- Починайте або закінчуйте фразу акордовим звуком (тонікою, терцією або квінтою), щоб уникнути помилок.
- Тоніка, терція, квінта і септима визначають гармонію.

• Під час вивчення теми запам'ятайте зміни акордів, враховуючи ритмічні особливості. Грайте звукоряди та арпеджіо для кожного акорду, а потім вправляйтеся в імпровізацію.

• Якщо ви хочете залишатися в рамках гармонічної сітки, виконуйте акордові ноти на першій і третій долі.

• Якщо ви граєте на духовому інструменті, витрачайте 15 або 30 хвилин на день для практики на фортепіано.

• Під час соло варто використовувати повтори та секвенції. Це допоможе слухачам передбачити вашу музику. Цей підхід називається «тематичною імпровізацією».

• Музика має приносити радість – отримуйте задоволення від занять!

Висновки. Таким чином, педагог-музикант Дж. Еберсолд є визнаним авторитетом у світі джазової музики та навчання імпровізації, а його внесок у розвиток джазової освіти цінується у всьому світі. Його методика навчання імпровізації, яка заснована на особистісно-орієнтованому підході та спрямована на розвиток практичних навичок, допомогла багатьом музикантам розвинути свій творчий потенціал та стати відомими у світі джазу.

Методика Дж. Еберсолда є дуже ефективною та популярною серед здобувачів освіти та професійних музикантів у галузі джазу. Вона сприяє розвитку навичок імпровізації, інструментально-виконавських вмінь, активної слухової пам'яті, творчості та свободи вибору. Завдяки цим методичним принципам, здобувачі освіти можуть творчо розвиватися та вчитися імпровізувати на рівні професійних музикантів.

Потрібно пам'ятати, що навчання джазової імпровізації може бути складним процесом та вимагати багато часу та зусиль, але використання методики Дж. Еберсолда у процесі фахової підготовки майбутнього вчителя музичного мистецтва сприятиме ефективному та цікавому навчанню, допомагаючи здобувачам освіти формувати фахові компетентності, розвивати творчі вміння та стати професіоналами у своїй галузі.

Література

1. Maestro dzhazu (nagoroda). URL: <http://surl.li/hqfok>
2. Павленко О. М. Джазова освіта у США: історико-педагогічний аспект. *Науковий часопис Національного педагогічного університету імені М.П. Драгоманова. Серія 14. Теорія і методика мистецької освіти: збірник наукових праць*. Київ: НПУ ім. М.П. Драгоманова, 2017. Вип. 22 (27). Ч. 2. С. 210–216.
3. Aebersold J. (1992). *How to Play Jazz and Improvise*. New Albany, IN: Published by Jamey Aebersold. P. 103.
4. Aebersold J. (2017). *Jazz Handbook*. New Albany, IN: Jamey Aebersold Jazz. P. 55.
5. Kennedy G., Kernfeld B. (2002). *The New Grove Dictionary of Jazz*. Vol. 1 (2nd ed.). New York: Grove's Dictionaries. Pp. 16–17.
6. The History of Play-A-Long (and More). *JazzTimes*. Retrieved May 6, 2020. URL: <https://jazztimes.com/features/profiles/history-of-play-a-long/>
7. Thibeault M. D. (2022). Aebersold's Mediated Play-A-Long Pedagogy and the Invention of the Beginning Jazz Improvisation Student. *Journal of Research in Music Education*, 70 (1), pp. 66–91.

References

1. Maestro dzhazu (nagoroda) [Jazz maestro (award)]. URL: <http://surl.li/hqfok> [in Ukrainian].
2. Pavlenko, O.M. (2017). Dzhazova osvita u SShA: istoriko-pedagogichniy aspekt [Jazz education in the USA: historical and pedagogical aspect]. *Naukoviy chasopis Natsionalnogo pedagogichnogo universitetu imeni M.P. Dragomanova – Scientific journal of the National Pedagogical University named after M.P. Dragomanova*. Kiyiv: NPU im. M.P. Dragomanova. Issue. 22 (27), 2. P. 210–216 [in Ukrainian].
3. Aebersold, J. (1992). *How to Play Jazz and Improvise*. New Albany, IN: Published by Jamey Aebersold [in English].
4. Aebersold, J. (2017). *Jazz Handbook*. New Albany, IN: Jamey Aebersold Jazz [in English].

5. Kennedy, G. & Kernfeld, B. (2002). The New Grove Dictionary of Jazz. Vol. 1 (2nd ed.). New York: Grove's Dictionaries [in English].
6. The History of Play-A-Long (and More). (2020). *JazzTimes*. Retrieved May 6. URL: <https://jazztimes.com/features/profiles/history-of-play-a-long/> [in English].
7. Thibeault, M.D. (2022). Aebersold's Mediated Play-A-Long Pedagogy and the Invention of the Beginning Jazz Improvisation Student. *Journal of Research in Music Education*. Issue 70 (1). P. 66–91 [in English].

Pavlenko O.

Candidate of Pedagogical Sciences,
Associate Professor, Department of instrumental and performing training
Nizhyn Mykola Gogol State University
pavlenkoaleksei1@gmail.com
orcid.org/0000-0001-5164-6504

FEATURES OF JAMEY AEBERSOLD'S JAZZ IMPROVISATION TEACHING METHOD

The article focuses on the importance of introducing innovative methods and techniques in the modern educational process to improve the professional training of future music teachers. As a resource in solving many problems in educational and executive activities, the use of the Jamey Aebersold's jazz improvisation teaching method

The purpose of the article is to substantiate the peculiarities of Jamey Aebersold's method of teaching jazz improvisation. The main tasks are to reveal the advantages of Jamey Aebersold's method of teaching jazz improvisation; describe the essence of the concept «Play-A-Long»; highlight the main methods and principles of jazz improvisation skill formation according to Jamey Aebersold's methodology.

The research methodology is determined by an integrative approach, which involves the use of general scientific methods of analysis, synthesis and generalization. Attention is focused on the importance of introducing improvisation teaching methods and techniques into the modern educational process, which will contribute to increasing the level of professional training of future music teachers.

The results of scientific research showed that J. Aebersold's method is very effective and popular among students and professional musicians in the field of jazz. It promotes the development of improvisation skills, active auditory memory, creativity and freedom of choice, as well as practice. Thanks to these methodological principles, students can develop creatively and learn to improvise at the level of professional musicians. The use of J. Aebersold's method of teaching jazz improvisation in the process of professional training of a future music teacher will contribute to effective and interesting learning, helping students to form professional competences, develop creative skills and become professionals in their field.

The practical significance of the work is that the actual material and the obtained results will contribute to the expansion of the range of pedagogical thought, the delineation of the value-content component of scientific discourse.

Key words: Jamey Aebersold, art education, teaching methods, jazz improvisation, jazz improvisation skills, creative development.